

Posudek pověřeného akademického pracovníka (PAP)
na rigorózní práci Mgr. Radima Raniče, LL.M.
„Konanie o európskom platobnom rozkaze – paralely a rozdiely
v porovnaní s právom európskym, českým a nemeckým“

Rigorózní práce se zaměřila na v české literatuře téměř neznámou problematiku evropského platebního rozkazu, který je ale v praxi členských států EU poměrně často využíván, včetně České republiky. Cílem této práce, jak autor uvádí na s. 10, je detailní popis nařízení, kterým se zavádí evropský platební rozkaz (EPR), a srovnání jeho hlavních znaků se srovnatelnými instituty v právu evropském, českém a německém. Téma práce jsem velice uvítala: autor je advokátem se zahraniční praxí, rovněž absolvoval zahraniční kursy Erasmus a LL.M v Německu, což nepochybně pozitivně přispělo k zaměření jeho práce. Jen je škoda, že se zároveň blíže nezabýval srovnáním s právní úpravou na Slovensku, ke které má autor nepochybně rovněž blízko.

Rigorózní práce je napsána se znalostí věci, je zřejmé, že autor se s evropským platebním rozkazem setkává i ve své praxi, čerpá z literatury české i zahraniční a věnuje se i soudním rozhodnutím.

Práce je přehledná a logicky strukturovaná. Sestává z deseti kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem.

Po Úvodu následuje kapitola věnovaná terminologii. Mám dotaz ke s. 14, kde autor uvádí, že obsahem rozhodnutí o EPR je rozkaz zpravidla uhradit peněžní dluh. Jaký jiný dluh by mohl být předmětem rozkazu, resp. co zde znamená slůvko zpravidla? Třetí kapitola uvádí vývoj unifikace – od subsidiárních smluv k sekundárním pramenům právní úpravy. Čtvrtá kapitola se již zcela konkrétně zaměřuje na srovnávací kritéria, podle nichž budou jednotlivé platební rozkazy analyzovány. Pátá kapitola uvádí evropský platební rozkaz. Na s. 49 autor zmiňuje vztah mezi nařízením o EPR a nařízením o evropském řízení o drobných nárocích (EŘDN). Otázkou je, jaká je vzájemná propojenost těchto nařízení, dochází k ní často?

Předpokládám, že tato propojenost, resp. návaznost EŘDN na EPR v případě podání odporu se zvýší s ohledem na zvýšení stropu základní částky pro EŘDN. Na s. 50-51 nerozumím autorově argumentaci, která se týká pojmů „členský stát“ a „jiný stát“. Takový pojem, díky kterému, jak autor uvádí, dochází k podstatnému rozšíření osobní aplikovatelnosti nařízení o EPR, jsem v čl. 3 nařízení o EPR nenašla. Toto by měl autor vysvětlit při ústní obhajobě své práce. Tato kapitola je velmi přínosná, uvádím např. partii o doručování, kde autor promítá i své praktické zkušenosti. Vhodná je rovněž konfrontace se Zprávou Evropského parlamentu o uplatňování evropského řízení o platebním rozkazu, jakož i analýza implementace EPR. Šestá kapitola se zabývá platebním rozkazem v českém právu: v této partii by bylo vhodné ještě doplnit srovnání se slovenským právem, stručně by to tom mohl autor pohovořit při ústní obhajobě své práce. Navazuje sedmá kapitola, která uvádí EPR v německém právu, Osmá kapitola se pak věnuje implementaci EPR do českého a německého práva. Devátá kapitola je syntézou, podává přehled zjištěných shodných a rozdílných znaků současně s přihlédnutím k dalším evropským institutům.

Práce ústí v Závěr, v němž autor shrnuje poznatky, k nimž v práci dospěl, ty jsou velmi cenné a bylo by vhodné, kdyby autor alespoň některé vybrané partie publikoval, česká právnická veřejnost by to jistě ocenila.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, při ústní obhajobě by se autor měl vyjádřit k výše naznačeným otázkám.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Radimovi Raničovi, LL.M. přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

PAP

V Praze dne 6.10.2017